

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

IV NIEDZIELA WIELKANOCNA
ZIEMIA JEST PEŁNA ŁASKI PANA,
PRZEZ JEGO SŁOWO POWSTAŁY NIEBIOŚA.
ALLELUJA.

25.04.2021
Nr 17/87/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym (Dz 4, 8-12)

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Piotr napełniony Duchem Świętym powiedział:

„Przełożeni ludu i starsi! Jeżeli przesłuchujecie nas dzisiaj w sprawie dobrodziejstwa, dzięki któremu chory człowiek uzyskał zdrowie, to niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych, że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy.

On jest kamieniem, odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się kamieniem węgielnym. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo Jego łaska trwa na wieki. Lepiej się uciekać do Pana, niż pokładać ufność w człowieku.

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

Lepiej się uciekać do Pana, niż pokładać ufność w księżętach. Dziękuję Tobie, żeś mnie wysłuchał i stałeś się moim Zbawcą.

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie, błogosławimy was z Pańskiego domu. Jesteś moim Bogiem, chcę Ci podziękować:
Boże mój, pragnę Cię wielbić.

Kamień wzgardzony stał się fundamentem

DRUGIE CZYTANIE

Jesteśmy dziećmi Bożymi (1 J 3, 1-2)

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Najmilsi:

Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się to ujawni, będziemy do Niego podobni; bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

*Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają.*

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Jezus jest dobrym pasterzem (J 10,11-18)

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział:

„Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, do którego owce nie należą, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza. Najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach.

Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia i jeden pasterz.

Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je potem znów odzyskać. Nikt mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca”.

Oto Słowo Pańskie.

W tym roku fragment Ewangelii pochodzi z centralnej części rozdziału Ewangelii św. Jana i rozpoczyna się od słów Jezusa: „Ja jestem Dobrym Pasterzem”, po którym natychmiast następuje pierwsza zasadnicza cecha: „Dobry pasterz daje życie swoje za owce” (J 10, 11). Oto w tym miejscu jesteśmy bezpośrednio wprowadzeni w sam środek, na szczyt tajemnicy objawienia Pana Boga jako Pasterza swego ludu. Tym centrum i szczytem jest Jezus, dokładniej ten Jezus, który umiera na krzyżu i powstaje z grobu dnia trzeciego, powstaje wraz z całą ludzkością, i w ten sposób włącza nas, każdego człowieka, w swoje przejście ze śmierci do życia. To wydarzenie – Pascha Chrystusa – w którym dokonuje się w pełni i ostatecznie dzieło pasterskie Pana Boga, jest wydarzeniem ofiarnym; stąd też Dobry Pasterz i Najwyższy Kapłan spotykają się w osobie Jezusa, który za nas oddał życie.

Ale spójrzmy pokrótce także na dwa pierwsze czytania i psalm responsoryjny (Psalm 118). Fragment z dziejów Apostolskich (4, 8-12) przedstawia nam świadectwo, jakie daje św. Piotr przed przełożonymi i starszymi ludu w Jerozolimie, po cudownym uzdrowieniu chorego. Piotr z całą odwagą mówi, że Jezus jest „kamieniem, odrzuconym przez was, budujących, tym, który stał się głowicą węglą”, i dodaje, że „nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (w. 11-12). Następnie apostoł w świetle misterium paschalnego Chrystusa wyjaśnia Psalm 118, w którym modlący się dziękuje Bogu, że odpowiedział na jego wołanie o pomoc i go wybawił. Mówi o tym psalm: „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach” (Ps 118, 22-23). Jezus tego wszystkiego osobiście doświadczył; został odrzucony przez przywódców swojego narodu i zrehabilitowany przez Boga, położony pod fundament nowej świątyni, nowego ludu, który będzie wychwalał Pana owocami sprawiedliwości. Tak więc pierwsze czytanie i psalm responsoryjny, którym jest sam Psalm 118, mocno odnoszą się do misterium paschalnego, i przez ten obraz kamienia odrzuconego i odzyskanego przyciągają nasze spojrzenie na Jezusa umarłego i zmartwychwstałego.

Drugie czytanie, chodzi o Pierwszy List św. Jana (3, 1-2), mówi nam natomiast o owocu Paschy Chrystusa, jakim jest nasze stanie się dziećmi Bożymi. W słowach św. Jana daje się jeszcze odczuć to wielkie zadziwienie tym darem. Nie tylko zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, ale „rzeczywiście nimi jesteśmy” (w. 1). W konsekwencji stan usynowienia człowieka jest owocem zbawczego dzieła Chrystusa. Przez swoje wcielenie, śmierć i zmartwychwstanie oraz zesłanie Ducha Świętego włączył człowieka w nową relację z Bogiem, w Jego relację z Ojcem. Dlatego zmartwychwstały Jezus mówi: „Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego” (J 20, 17). Jest to relacja już w pełni realna, ale jeszcze nie do końca objawiona. Stanie się to dopiero pod koniec, kiedy – jeśli Bóg zechce – będziemy mogli ujrzeć Go takim, jakim jest, bez zasłony (por. w. 2).

To tam chce nas zaprowadzić Dobry Pasterz! I do tego jest wezwany kapłan, aby tam zaprowadzić powierzonych mu wiernych: do życia prawdziwego, życia „obfitego”

(J 10, 10). Powróćmy więc do Ewangelii i do przypowieści o pasterzu. „Dobry pasterz daje życie swoje za owce” (J 10, 11). Jezus kładzie nacisk na tę podstawową cechę prawdziwego pasterza, którym jest On sam, jaką jest owo „oddać własne życie”. On powtarza to trzykrotnie i na koniec słowami: „Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je (potem) znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca” (J 10, 17-18). I to jest oczywiście ta cecha określająca pasterza, tak jak Jezus wyjaśnia to nam na swoim przykładzie, zgodnie z wolą Ojca, który Go posłał. Biblijna postać króla-pasterza oznacza zasadniczo zadanie pełnienia władzy królewskiej nad ludem Bożym, utrzymania go w jedności i prowadzenia go. Cała ta funkcja królewska w pełni realizuje się w Jezusie Chrystusie w wymiarze ofiarnym, w ofierze życia. Dokonuje się w jednym słowie, w tajemnicy Krzyża, tj. w najwyższym akcie pokory i miłości. Powiada opat Teodor Studyta: „Przez krzyż my, owieczki Chrystusowe, zebrani zostaliśmy w jedyną owczarnię i przeznaczeni jesteśmy do wiecznych mieszkań” (Discorso sull’adorazione della croce: PG 99, 699).

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:

- Dziś wspominamy św. Marka Apostoła i Ewangelistę. Jest on patronem naszego ks. Arcybiskupa Marka, którego polecamy modlitwie wierzących.
 - We środę wspominamy św. Ludwika Marię Grinion de Montfort, kapłana, św. Joannę Berettę Mollę i bł. Hannę Chrzanowską.
 - Czwartek – Święto św. Katarzyny ze Sieny, dziewicy i doktora Kościoła.
 - Piątek – św. Piusa V, papieża
 - Sobota – św. Józefa rzemieślnika
2. We czwartek – po Mszy św. wieczornej nabożeństwo do św. Charbela. Prośby i podziękowania do św. Charbela można składać do skrzynki intencji.
3. W sobotę – początek nabożeństw majowych w naszym kościele. Będą one w niedzielę o godz. 18:30 a w tygodniu po Mszy św. wieczornej.

**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl